

Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών τίμησε τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την Παναγία την Προυσιώτισσα

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Τον [Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο](#) βράβευσε την Κυριακή 24 Νοεμβρίου 2024 το [Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών](#) για την προσφορά και το πολυσήμαντο έργο του στην ελληνική κοινωνία.

Η βράβευση του Μακαριωτάτου πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο των εκδηλώσεων που διοργάνωσε το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, για να τιμήσει την Παναγία την Προυσιώτισσα, ως προστάτιδα της Ρούμελης και του Κοινωφελούς Ιδρύματος.

Το πρωί τελέσθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Πευκακίων, όπου ο Αρχιεπίσκοπος παρέστη συμπροσευχόμενος στο Ιερό Βήμα, ενώ το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας τέλεσε ο Επίσκοπος Τανάγρας κ. Απόστολος.

Στην συνέχεια πραγματοποιήθηκε λιτάνευση και περιφορά της εικόνας της Παναγίας από την Εκκλησία στο Π.Κ.Ρ., καθώς και δέηση στην είσοδο του Ιδρύματος. Ακολούθησε κεντρική ομιλία από τον Πρόεδρο του Π.Κ.Ρ., κ. Νικόλαο Νούλα για το πρόσωπο της Παναγίας κι αμέσως μετά έλαβε χώρα η τελετή βράβευσης του Αρχιεπισκόπου.

Παρέστησαν ο Επίσκοπος Τανάγρας κ. Απόστολος, Βουλευτές και εκπρόσωποι των τοπικών Αρχών περιοχών της Ρούμελης, το Δ.Σ. και μέλη του Π.Κ.Ρ. κλήρος και λαός.

Στον ευχαριστήριο λόγο του ο Αρχιεπίσκοπος, μεταξύ άλλων, ανέφερε: «Μέσα στην

ευλογημένη ατμόσφαιρα της σημερινής ευχαριστιακής συνάξεως και της προς την Παναγία λατρευτικής τιμής αισθάνομαι ιερή την υποχρέωση να ευχαριστήσω την Κυρία Θεοτόκο για όλες τις ευεργεσίες και τις χάρες που προσέφερε και προσφέρει στην ανθρωπότητα, στην Πατρίδα μας και στο Γένος μας, εξαιρέτως δε στην ευρύτερη περιοχή της Ρούμελης, την τόσο ιστορική, τόσο τραγουδισμένη, τόσο αγαπημένη. Εκεί, στον υποβλητικό τόπο του Προυσού, δεσπόζει ως έφορος και προστάτιδα της περιοχής η Παναγία, καθώς η αγάπη του λαού προσοικειώνεται τη χάρη Της και ολόθερμα την ψάλλει ως Προυσιώτισσα. Θαρρεί κανείς πως και μόνο το τοπίο της Ιεράς Μονής Προυσού αποτελεί το καλύτερο καθρέπτισμα του Ρουμελιώτη, του ελεύθερου και ταπεινού, του σκληροτράχηλου και τρυφερού, του ανθρώπου της ντομπροσύνης και της λεβεντιάς, του επίμονου βιοπαλαιστή, του άνδρα και της γυναίκας που τον χαρακτήρισε η απλή ευσέβεια και η πίστη στο Θεό».

Ακόμη, ο Μακαριώτατος, επεσήμανε: «Οι δικοί μου έπαινοι για την Ρούμελη κινδυνεύουν ασφαλώς να χαρακτηριστούν μεροληπτικοί. Τα αισθήματά μου για τη γενέθλια γη μας είναι βαθύτερα όσων μπορούν να εκφραστούν με λόγια. Αλλά είναι αλήθεια οι άνθρωποι εδώ τόσο όμορφοι, όσο όμορφη είναι και η Ρούμελη» και σημείωσε: «Καρπός αυτής της ευγένειας είναι η σημερινή βράβευση προς το πρόσωπό μου. Αποδέχομαι με ευγνωμοσύνη την τιμή και ζητώ να βεβαιωθείτε για τα αισθήματα αγάπης που ήδη εξέθεσα. Με συνείχε από την πρώτη νεότητά μου ο πόθος της αφιερώσεως στον Άγιο Θεό και στη ζωή της Εκκλησίας. «Ίδου έγώ, Κύριε, άπόστειλόν με» ήταν η καταληκτήρια φράση μου στην, προς τον

χειροτονήσαντά με μακαριστό Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας και πνευματικό μου πατέρα αείμνηστο κυρό Νικόδημο, προσλαλιά μου. Ταπεινά καταθέτω ότι η συναίσθηση της ιεράς αποστολής με συνείχε και με συνέχει πάντοτε. Ανασύρω από τον Ενθρονιστήριο ως Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος λόγο μου σκέψεις πενιχρές.

Στην αποστολή αυτή, στην αποστολή όλων μας μέσα στον κόσμο, δεν μας κινεί κάποια ιδεολογία. Είναι το πρόσωπο του Χριστού, «ή όδός, ή αλήθεια καὶ ή ζωή» (Ίω. 14, 6). Αυτόν μαρτυρούμε. Είναι Αυτός που ενώνει, γεφυρώνει τα χάσματα και τους διχασμούς. Η αγάπη Του μας πείθει να ματώσουμε για την αγάπη των αδελφών μας. Να κάνουμε τη ζωή μας ζωή του Χριστού. Δεν λησμόνησα ποτέ και δεν λησμονώ τα νιάτα του τόπου μας. Αν δεν κορυφωθεί η αγαπητική μας προσφορά στους νέους, που αλλού θα φανεί; Αυτοί γίνονται ανεπίγνωστα και αθέλητά τους πολλές φορές οι κριτές μας. Το κριτήριο για τη γνησιότητά μας. Ποθούν οι ίδιοι την αλήθεια και την τιμιότητα. Είναι χρέος μας να μην την κρύβουμε από τα μάτια τους. Όσο είμαστε αληθινοί και ζούμε με αγάπη μεταξύ μας, μέσα στα σπίτια μας και στις καθημερινές μας δραστηριότητες, τόσο θα πείθουμε τα νέα παιδιά. Μια πειθώ να χαιδεύει την ψυχή τους, ένα ζεστό βλέμμα. Μια πειθώ με αλήθεια ζωής. Δεν μπορώ να ξεχάσω την αγάπη μου για την παιδεία, τη μόρφωση και τον πολιτισμό. Η επιστήμη μπορεί να γίνεται φως που φωτίζει την κοινωνία και δίνει όραμα στην ανθρωπότητα. Οφείλουμε να διακονήσουμε ο καθένας από το δικό του μετερίζι την ανάγκη της πνευματικής καλλιέργειας. Γιατί η επιστήμη έχει αξία και οδηγεί σε δωρεές, όταν συμβαδίζει με την αρετή. Η

πατρίδα μας είναι λίκνο πολιτισμού και σοφίας και αυτό έχει αποτυπωθεί στη γη μας· και στη γη της Ρούμελης τόσο πλουσιοπάροχα. Οφείλουμε να περιβάλουμε με τρυφερότητα αυτόν τον πλούτο».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Αρχιεπίσκοπος υπογράμμισε: «Αντιπαρέρχομαι πολλά. Αφήνω για το τέλος τον καημό μου για τον κάθε συνάνθρωπο. Για τον ελάχιστο αδελφό μας. Η αποστολή μας προσδιορίζεται από την παρουσία του πεινώντος, του διψώντος, του γυμνού, του ξένου, του εν φυλακαίς. Όπως ο Κύριος μας είπε εκεί βρίσκεται το κριτήριο της σωτηρίας μας. Αυτή την πολυπραγμοσύνη μου σχετικά με το θέμα αυτό, δεν θα την εγκαταλείψω. Θα με συνοδεύσει ως το τέλος. Θα κλείσω τις προσωπικές αυτές αναφορές, οι οποίες αρθρώνουν την σημερινή μου ευχαριστία, με την παράκληση και την εκζήτηση των ευχών σας. Είναι σημαντικό να μπορούμε να είμαστε πάντοτε γνήσιοι. Να αναβλύζουν οι όποιες δράσεις μας ως ύδωρ ζων, ως δώρα από τα δώρα που ο Θεός μας χαρίζει. Ευχηθείτε να με ενισχύει ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός στην ευθυνοφόρο πορεία μου και στα καθήκοντά μου. Προσεύχομαι στην Παναγία μας να πρεσβεύει για την πατρίδα μας, ιδιαιτέρως για τον λαό της Ρούμελης και για τα έργα του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών. Εύχομαι η Χάρη του Αγίου Θεού να εκχέεται πλουσίως προς όλους».

Μετά την εκδήλωση ο Αρχιεπίσκοπος ξεναγήθηκε στο Λαογραφικό Μουσείο του Π.Κ.Ρ.

Περισσότερες φωτογραφίες:

(Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης)